

LA KINTA FORKA

(ve de la pàgina 2)

diamants de la seva neta per viure el seu exili alemany. Dos anys més tard no va dubtar, quan va haver de marxar de nou, es va emportar el tresor nacional, desenes de cofres plens d'or dins una dotzena de carros. Or amagat dintre taüts ja que mai ses prou prudent, veritat!

Des d'aquell primer "Borbó" i primer "tresor" quasi tots els altres reis "Borbons" espanyols, francesos o... han hagut de fugir precipitadament però sempre ho han fet tenint un tresor amagat a paradisos fiscals o emportant-se un gran tresor... o les dues coses a la vegada. És la maledicció d'aquesta família?

L'últim que ha fugit ho ha fet donant un lamentable espectacle. Actualment sembla que els pocs Reis borbons que queden ja no els preocupa la dignitat de la seva corona, prefereixen llogar un jet privat i anar a sopar a altres palaus plens de bona acollida, corrupció i repressió. Aquells de les petro-monarquies.

Mals averanys pel seu successor.

HUMANOTECA

DEL SEXE

Sexe (definició acadèmica). Genitals externs del mascle i de la femella. Exercici de l'activitat sexual.

Sexe (filosòfic) La trampa de la natura per no extingir-se. F. NIETZSCHE

Sexe (desesperat). Una experiència buida, però com a experiència buida és de les millors. W. ALLEND

Sexe (fer) Un consol per quan no hi ha amor. G. MARQUEZ

Sexe (religiós). Procreació i/o pedofília. (M.G. F. CARDENAL)

Sexe (dur). Activitat sexual realitzada a terra o sobre un marbre. (JO)

Sexe (tenir-lo dur). La utopia dels vells

que acaba abans que la vida. (UN DE LA REDACCIÓ)

Sexe (auto). Quaranta anys masturbant-me i segueixo sense tenir força a la mà. B. WILDER

Sexe (polític). Abús de poder. (VARIES VÍCTIMES)

Sexe. Una estranya i fugaç opció que a vegades pot ser complementaria del romanticisme. (MARE DE LA TELEFONISTA DE LA REDACCIÓ)

LA LLUFA

ELS JOVES SERAN SEMPRE JOVES

Si un vell organitzés una festa a la seva residència el diagnosticarien com a dement senil, si aquest mateix vell s'emborratxés durant la festa i fotes mà al cul d'una infermera, li aplicarien una dutxa freda per sonat i si abans d'acabar el ball sortís al jardí amb una escopeta disparant contra el colom de la Santa Trinitat li enviarien el confessor d'urgència i l'hi donarien els sant olis per si de cas.

Quan un jove fa el mateix, no passa res. Només cal esperar que es faci gran. El jove pot fer el que li passi per la barretina perquè ser jove és precisament això, passar-se el món per l'entreuix.

Els universitaris de València s'han muntat una bacanal passant de virus, contagis i UCIs. Per culpa d'aquests noiets drogats de joventut, un fotimer de vells passaran pel tanatori abans d'hora. Però, i què?

Els vells estan cridats a la mort com els joves a la immaduresa i els que ara els toca palmar abans feien fàstics dels vellets que es queixaven de com actuaven

ells.

La diferència entre un vell i un jove és que el vell té por a convertir-se en passat i als joves només els interessa el present.

Els universitaris valencians van actuar, segons les normes universals de convivència, com uns ximpls, uns insociables i uns fills de la gran puta. Just el que els toca fins que no es casin, tinguin un nen, una hipoteca, una inesperada passada per urgències i, aleshores, s'assabentin que la mort també va amb ells.

Cal deixar que el món sigui món... encara que tampoc aniria malament que fos una mica més intel·ligent. La natura, muta. Animals i vegetals s'adapten als canvis universals. Alguna vegada l'experiència podrà servir als humans per comprendre que no cal ser tan ruc de jove ni tan ruc de vell?

LLUFA INTERGENERACIONAL PER JOVES I VELLs.